

Чорний В.А.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ МИТНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ЯК СКЛАДОВОЇ МИТНОГО КОНТРОЛЮ

Митна експертиза це є спеціальне науково-практичне дослідження, що проводиться експертами з метою рішення завдань митної справи для з'ясування питань, що виникають у процесі виконання вимог митного законодавства.

У залежності від товарознавчих характеристик предмету, що переміщується через митний кордон прийнято розрізняти: а) загальний митний контроль; б) спеціальний митний контроль. Загальний митний контроль у залежності від конкретного предмета поділяється на: а) митний контроль товарів; б) митний контроль транспортних засобів комерційного призначення. Спеціальний митний контроль у залежності від специфіки предмета можна поділити на: а) митний контроль зброї та боєприпасів; б) митний контроль товарів які містять в собі наркотичні та вибухонебезпечні речовини; в) митний контроль сильнодіючих отруйних речовин. Визначальні показники товару не мають правового характеру та потребують спеціальних знань, а тому можуть бути з'ясовані за допомогою відповідної товарознавчої експертизи.

З метою забезпечення експертних заходів Міндоходів України відповідно до постанови № 229 створено Спеціалізовану лабораторію з питань експертизи та досліджень. Така лабораторія є спеціалізованим органом із забезпечення реалізації державної митної політики, проведення досліджень та здійснення експертної діяльності у митній справі; здійснення попередньої оцінки вилучених товарів; товарів конфіскованих при порушенні митного законодавства.

З метою прискорення проведення огляду та підвищення його ефективності застосовуються різні види технічних засобів митного контролю, що дають змогу виявляти необхідні відомості про товари: їх кількість, склад, фізичні і хімічні властивості, достовірність, наявність тайників тощо. При застосуванні технічних засобів митного контролю посадові особи митних органів повинні дотримуватись необхідних заходів безпеки з метою недопущення заподіяння шкоди життю та здоров'ю людей, навколишньому середовищу, а також товарам і транспортним засобам.

Впровадження сучасних інструментальних експрес-методів дослідження при проведенні митних експертиз є перспективою мінімізації витраченого часу, отримання якісних та кількісних експертних оцінок з мінімальним відхиленням похибки, залученням невеликої кількості дослідників та логістичним ефектом завдяки можливості розташування лабораторій в визначених кордонах митного контролю.

Література:

1. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1024-17#Text> //Інструкція з організації проведення та оформлення експертних проваджень у підрозділах Експертної служби МВС № 591. (2017).

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри МтаТП Чорної Т. О.

Швец Д.Д.

ОСОБЛИВОСТІ АНТИМОНОПОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Гармонійний розвиток та побудова правової держави залежать від уміння організувати захист її економічних інтересів. Згідно зі ст. 42 Конституції України держава забезпечує захист конкуренції в підприємницькій діяльності. Не допускається зловживання монопольним положенням на ринку, неправомірне обмеження конкуренції і недобросовісна конкуренція. Види монополій визначаються законом. Вимоги цієї статті Конституції — фундамент, на якому тримається вся система захисту конкуренції в Україні [1].

Антимонopolна політика є системою законів, з одного боку, що забороняють певні види здійснення підприємницької діяльності, які стримують конкуренцію (наприклад, змова з метою фіксації цін), з іншого — системою законів, що обмежують діяльність таких існуючих ринкових структур, як монополії і олігополії, які явно можуть стримувати торгівлю і зловживати своєю ринковою владою [2]. Антимонopolна політика не має на меті ліквідацію чи заборону крупних монопольних утворень, тому основне завдання полягає у тому, щоб поставити її під державний контроль, усунути можливість зловживань монопольним становищем. Можна назвати такі дві основні форми боротьби з монополіями: 1) попередження створення монополій; 2) перешкоджання використанню монопольної влади [3]. Причиною появи антимонopolних законів у сучасному вигляді стала боротьба окремих груп з інтенсивною конкуренцією.

Про масштаби монополізму в нашій країні поки що доводиться говорити, оперуючи наближеними цифрами. В економіці України більш як 50% державних підприємств (присутність у 15 із 28 секторів), підприємств, пов'язаних з політично заангажованими постатями або олігархами — 60%, що ускладнює роботу антимонopolної політики. Слід зауважити, що економіка України сконцентрована в руках влади та олігархату. Україна є монополістом в СНД з видобутку та збагачення титанової сировини, а також монопольно виробляє такі рідкісноземельні метали, як цирконій, гафній, ніобій, трихлорсилан, монокристалічний кремній. Найбільш змонополізованими в Україні є ринки машинобудування — 97,7%, медичної промисловості — 75,7%, хімічної та нафтохімічної промисловості — 68,9%, металургії — 44,9% [5].

Отже, антимонopolна політика це система законів, що стримують конкуренцію та обмежують діяльність таких ринкових структур, як монополії і олігополії, з метою стримання і зловживання своєю ринковою владою. Таким чином, антимонopolний комітет — це основний регулятор у країні, завдання якого — захист конкуренції, стабільний розвиток і забезпечення сталості економіки.

Література:

1. Закон України «Про захист економічної конкуренції» Електронний ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2210-14#Text>,
2. Закон України «Про Антимонopolний комітет України» Електронний ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3659-12#Text>,
3. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. - 2018. - Вип. 33. - С. 107-110. - Електронний ресурс: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2018_33_30,
4. Антимонopolна діяльність: підручник / В.Д. Лагутін, Л.С. Головка, Ю.І. Кречул та ін.; за ред. проф. В.Д. Лагутіна. — К.:КНТЕУ, 2005. — 580 с.,
5. Чернелевська О.Л. Конкурентне законодавство України: формування, зміст та розвиток: монографія. — К., 2006. — 216 с.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри МтаТП Пак А. В.